

Ad Corinthios II

487

Ro. 10. c
Ja. 1. 4.

impās dico: s̄ p̄ alioꝝ sollicitudinē etiā
 v̄ie charitatis ingeniu bonū cōprobans
 / Scitis enī gr̄as dñi n̄ri iesu christi: qm̄
 p̄t̄ vos egen⁹ factus ē cū esset diues: vt
 illi⁹ inopia vos diuites esset. Et cōsiliū
 in h̄ do. Hoc enī vob̄ vtile est: q̄ nō solū
 facere s̄ z velle cōpistis ab anno priore.
 Nūc h̄o z factō p̄ficite: vt quēadmodū
 p̄mptus est anim⁹ voluntatis: ita sit et
 p̄ficiendi et eo qd̄ habet. Si enī volan-
 tas p̄mpta est: s̄m id qd̄ habet. accepta
 est: nō s̄m id qd̄ nō h̄z. Non enī vt alijs
 sit remissio: vob̄ at̄ tribulatio: s̄ ex eq̄li-
 tate i p̄nti tpe. v̄ia abūdantia illoꝝ in-
 opia suppleat. vt z illoꝝ abūdantia v̄ie
 inopie sit supplemētū. vt fiat eq̄litas si-
 cut scriptū est: Qui multum. non abun-
 dauit. z q̄ modicū nō minorauit. H̄as
 aut̄ ago deo q̄ dedit eadē sollicitudinē
 p̄ vob̄ in corde titi: qm̄ exhortationē q̄
 dem suscepit: s̄ cū sollicitior esset. sua vo-
 lūtatē p̄fect⁹ est ad vos. Misim⁹ etiā cū
 illo fr̄em nostrū: cuius laus est in euāge-
 lio p̄ oēs ecclesias. Nō solū aut̄. s̄ z or-
 dinat⁹ ē ab ecclesijs comes pegrinatio-
 nis nostre in hanc gratiā q̄ ministrat a
 nob̄ ad dñi gloriā z destinātā volūtatē
 nostrā. Deuitates s̄: ne q̄s nos vitupet
 in hac plenitudine q̄ ministrat a nobis in
 dñi gl̄iaz. / Prouidem⁹ enī bona: nō so-
 lū corā deo: s̄ etiā corā hoib̄. Misimus
 aut̄ cū ill fr̄em n̄m quē pbauim⁹ in mul-
 tis sepe sollicitū eē: nūc aut̄ multo sollici-
 tiorē: p̄fidētia multa i vos: siue pro tito
 q̄ est socius meus. z in vob̄ adiutor: siue
 fr̄es n̄ri apli ecclesiaz gl̄ie christi. Osten-
 sionē s̄ q̄ est charitatis v̄ie z n̄re glorie
 p̄ vob̄: in illos ostēdite i facie ecclesiarū.

Ro. 12. 0

A

Nam de misterio qd̄ fit
 in scōs: ex abūdanti ē mihi scri-
 bere vob̄. Scio enī. p̄mptū ani-
 mū v̄m. p̄ q̄ de vob̄ glorioꝝ apud mace-
 dones: qm̄ z acbaia parata est ab anno
 p̄terito. z vestra emulatio prouocauit
 plurimos. Misimus aut̄ fratres: vt ne
 quod gloriāmur de vob̄ euacuet̄ in hac
 p̄te: vt quēadmodū dixi parati sitis: ne

cū venerint macedones meuz. z iuene-
 rint vos imparatos: erubescam⁹ nos vt
 nō dicamus vos in hac s̄ba. Necessariū
 ergo existimari rogare fr̄es vt succuriant
 ad vos. z p̄parēt re promissa z b̄ndictio-
 nem h̄ac paratā eē. sic q̄si b̄ndictionem:
 nō q̄si auariciā. Hoc aut̄ dico / Qui
 parce semiat parce z metet. z q̄ semiat i
 b̄ndictionib̄. de benedictionib̄z metet.
 Vnusq̄sq̄. put̄ destinauit in corde suo
 nō ex tristitia aut ex necessitate / Dilare
 enī datorē diligit reus. Potēs est aut̄
 deus oēm gratiā abūdare facē in vobis
 vt in oib̄ semp oēm sufficientiaz b̄ntes
 abūdētis in oē opus bonū: sicut scriptū
 est / Disperfit dedit paup̄ib̄ iusticia ei⁹
 manet i seculū seculi. Qui aut̄ am̄strat
 semē seminātū. z panem ad māducandū
 p̄stabit. Et multiplicabit semē vestrū. et
 auget̄ incrementa frugū iusticie v̄ie vt
 in oibus locupletati abūdētis in omne
 simplicitatē: q̄ opat̄ p̄ nos gr̄arū actio-
 nem deo. Quā misteriu huius officij nō
 solū supplet ea q̄ desūt sc̄is. s̄ etiam abū-
 dat p̄ multas gr̄arū actiones in dño p̄
 pbationē misterij hui⁹: gl̄ificātes deū
 in obediētia p̄fessionis v̄ie in euangelio
 christi z simplicitate coicationis v̄ie in
 illos z in oēs. z in ipsoꝝ obsecratione. p̄
 vob̄. desideratū vos p̄t̄ eminetē gr̄az
 dei in vobis. Gratias ago deo super in-
 enarrabili dono eius.

B

p̄. 22. j. Cor
15. 0. Gal. 6. b
Hier. 12.
Ecc. 35.

Ps 111

D

A

B

Tempe autē ego paulus obsecro
 vos p̄ māfuetudinē z modesti-
 am christi: q̄ in facie qd̄ h̄uilit
 sū in̄t vos: absens aut̄ confido in vobis
 Rogo aut̄ vos ne p̄ns audeā p̄ eam cō-
 fidentiā q̄ existimor audere in q̄sdā: qui
 arbitrant̄ nos tanq̄s s̄m carnē ambule-
 mus. In carne enī ambulātes: nō s̄m s̄m
 carnē militam⁹. Nam arma militie n̄re
 nō carnalia sunt: s̄ potentia deo ad de-
 structionē mōitionū. cōsilia destruet̄
 et oēm altitudinē extollent̄ se aduersus
 sc̄iaz dei. z in captiuitatē redigēt̄ oēm
 intellectū in obsequiū christi. z in prom-
 ptū habēt̄es vlcisci oēm inobediētia: cū

55